

C

CONSTANTINO HUGENIO,
iam Patri,

Caspar Barlaeus S. P. D.

abos, amplissime Hugeni, quod calo imputos, cui a nobiliore.
 sexu patrum nomen auspiciatur Læcina. quanquam enim et
 sua sit seductori, ut vocant, sexus maiestas, nec fas sit
 cum inter naturae erroris et waerens bors haberi; tam
 non libibus te rationibus submixum putabo, si gaudi plausulum
 ex filij nativitate concordis. Quid enim? maron gigante prostat,
 quam feminam; nisi minus sapienter Plato d'is gratias egisse
 putandis sit, quod maron se, non feminam fecerint. Cur
 in creationis ordine mulierem antecedit Vir? nisi quia illa propter
 hunc, non sic propter illum. Cur, cum virum nominat scriptura,
 hominem nominat, cum feminam, feminam? nonne quia, ^{ille} namque
 uti rationis ingenuis excellentiam, ita et hominis appellationem
 participat? Citabo in testimonium Reges, Cesarorum. Philippi Mac-
 donum Regis vox fuit: aequo se animo mori, cum filium relinquere.
 Fuit eadem Antonini p'g. Cratus, cum Cambyses se cum patre
 Cyro conseruot, amicis illum patre præstantiorum affirmantibus,
 respondit: Nondum patri aquandum, qui nondum genuisset
 filium. Maron Tu genuisti. magnas ergo spes ale. Forte, qui
 in curis iam vagit, Fabius dicit, qui lapas patris ne
 vel connilio, vel opere restituunt. Maron genuisti. Ambitiosa
 paternitate gaude. Forte, qui iam fari noscit, et ut Homero
 epito uitar, ruris est, Hercules, dicit Gallicus, qui orationis
 lenocinijs captivos ducet Batavorum animos. Maron genuisti.
 Frontem exporrige. Forte, qui iam ab ibore pendet, Aut curam
 imponit populis, aut tempora misis. Filium genuisti. plus te
 patrem esse puta. Amat similitudinem sui natura, et tunc
 conatus suos quam maximo probat, cum quod in unoquog. grande
 per fortissimum est, constituta fuit. Genuisti filium, sed ex te,
 hoc est, virtutis tuae serendum, eruditiois tuae virgultum,
 summatatis surculum. in quem, si ex tradicio est anima, patrem

Hug. 37.

iam totum transfusis: si non est, patrem alterum cura, ducatio,
doctrina efformabunt. Filiū tibi p̄porit uxor; iam parvulum,
ut animi magnitudine tui oporis esse sc̄as: iam tendrum, ut
animi robur ab aetate expletis: iam nudum, ut fidei Christiane
tegumenta calitus arcbras: iam ignarum vita, ut Christo
vivere; iam ignarum mortis, ut eidem mori disceat. Tolle
pondus dilectionis pater, cui dei Patris amorem obsignavit publica
reprobations Lavacrum. Excipit ulnis puerum, in familiā tuae
solatium et subSIDium, quoniam in familiam suam iam adserit
mater Ecclesia. Osculū fige ridenti, quoniam flentem ad te
vocat ille, cuius voce olim vocati sunt parvuli, sanguine
redempti suffragio bdat. Vbi caput contrefodis, oculis
iam impudore incepit, ne vanitatem vident: auribus, no
ad Sirobum Suius seculi cantus attendant. A lingua exige
taciturnitatem, à genis verundam et pudorem, à fronte modestam,
à potore candorem. Brutorum, à parte tui totum te. Quot
eropundis involvit, quot ligatur fascijs, tot humanae vita
calamitatibus nafusatum iam involvi cogita. quot rufus evolvitur,
tot per prudentiam primum, mox per mortem evolvendum p̄ita. In
cūmis rotari cūm ad sp̄xoris inconstanter exemplum, fortine pitam
et lusum, inuidia et calamitatis trutinam adspic. Cætra pitici
ta sunt, et bılıs. Vbi nativitatis tempus habebit, cūm Vide
et mundum, et sine microcosmum natum Ise subeat. Vbi locis,
tantum ab aula corruptissimis moribus dum alionum cupias,
quantum aula vicinor est. Vbi puerorum, ubi matr: ne finis,
ut illa ipsum desperisse, tu minus sapient amasse credi possis.
Habes fabolam, sp̄m coniugij, ut ut cūm fore Plautino loquar,
trium littorarum. A. M. O. & noſtrorum, familia debitum
sospitem, parentum gaudium, domus tibiendum ac fulerum.
Habes, ubi cogitatio, ubi ut vultus tuus conquiescat, cūm
ab aula et robis gravibus dominum reddis. Si frontem tibi
corrugaverit indignatio, illa vol solo risu: tam explicabit,
vol placido manum contactu: a quam reddet. Si supercilium

deiorum mox, illa dicit. Neque enim, quod stultitia hunc =
cimum data opera fraudos natura timore etati adiunxit,
ut aliquis velut voluptatis auctoramento educantum inter =
currentes molestias, et perاردولنیا را دره delirio quidat. pre =
cipue tunc, cum gravis sedeca incommodis nos circumvenit, et
ad pueritiam novam rivotamur. Nonne cum pueris his Lysander?
cum Aristo Ciron? cum Gratiano Ausonius? ut dilitis
animi curis evoluti invenerint, et hoc vita obfamento,
cum molle ac facili, edilcarant morosa etatis mœsiar.

Fingunt postea Aurora succo suo iuuentum Titono suo pro =
duxisse. Sed fingunt. qui enim non fabulosè hoc præstant liberi
sunt. Fingunt idem de Nava, et Venere, que Phaonem
ex sine fecit adolescentem. Sed pueros in locis. Neda ista, et
Aurora, et Venus Constantinius ille tuus est, et nunc,
cum minime constans est; et tunc, cum verum erit dicere:
sequitur, patron non pastibus agnus. Ab illo Herbas postea
quibus repubescas. Illius milles predamina sunt, quibus clappa
tempora roros. Hoc verum nobis neperitos suppeditabit. Ex
hoc fonte poculum Letos, et tot malorum oblivionis lauris,
quod frustra apud Inferos queras, cum iam domi habdas.
Virum, non gaudy solum causas cum probe tibi dari credet
sed et timoris, et spes. Timoris, ne minus sollicitus
hoc pignus custodiat nutrix, Timoris, cum a Glycario
ostium eripuerit, aut excitator cachinnis Vagionem excitabit.
Timoris, ne aut epilepsia distorquat horum positum os, aut
abstra guttiris viam intercludant, aut vixitrum ex novi
alimenti cruditatibus nata termina lancerent. Denique ne
mortuus aurba in primo vita limine eum fata reponant. Spes =
rabis contra, ut puer virum, vir fidem sapiat. Sperabis,
ut cum parvo corpusculo adolescent libet et magnis animis:
ut in omni fortuna aquam servet mentem, et sapientia
documentata, si licet, explicit in divitijs: si minus, in paupitate:
si poterit, in patria: si minus in exilio: si poterit, fannis:
si minus, ager. Sperabis denique ut Regem agnoscat summum
S.S. Trinitatem, Loyos, Fidem et Charitatem: votorum

summam, & hincitatem. O, si fas sit de Jove ac Pandora loqui,
postquam ss. Triada nominari: optarem, ut quas in Pando-
ram Juppiter et Iovum flagulis contulerint doceat, in Soc-
quoy: coeli depositum conferant. optarem huic animula
indi orationem cum similitate, magnanimitatem sine
ambitione, gravitatem temperatam comitare, iustitiam sine
rigore, sine luxu liberalitatem, sine hypocriti jactacionem.
Optarem corpori formam, nec depositum omnino, ne quis sane,
animi quoque pulchritudinem aversetur: nec præcellentem omnino;
ne, quem amaro aliquando docentius erit, amari contingat.
Nostri quid Iosepho, quid Hippolyto, et Bithroponti
accidit. Hæc ergo, mi Hugoni. Jam Petrarcam audi:
Si filium habes, solamen habes ambiguū, curam certam,
gaudium sollicitum. Si bona spes infans est, si blanditus,
si festivus, o ne ista ~~felicitas~~ vertatur in lacrymas. Rerum est
dilectionis favor, infantili adiputus, et, ut est apud Statuum,
Gaudi evictus, et corda ligatis. Interrupta modis, que
dum audiuntur, mulcent, sed dum audiri amplius non possint,
cruciant. Cogita, fieri posse, ut arundine infestas baculos, vel
in caducum te inclinantis parvorum, quod dicere solitus fuit
Imperator Adrianus, cum Alium Virim puerum adoptasset.
Mondo, parcens ut gaudias; ut si dolendum fuit, parvens
dolias. Forte enim canendum tibi illud Maronum:
Ostendunt terris sine tantum fata, nec ultra
Esse finent.

In tempore gaudet agricultura, quamvis in floro est ager.
Fructus exhortandus est, et temporestatum, grandinum, zizaniorum
motu frondosum gaudium. Sed longius fredo, quam insitum
et dum grandia ac gravia loqui molior, et cum ingens condeno
pone rupturam facio. Ab rumpam itaq; Socraticum sermonem,
et ne me domum esse vix, ait nuncquam cum Catone
resisse, mando, ut dihispinam tibi uxorom, iam pueram

oculo subinde reveres. Nisi enim iste, et simili officiorum
genere magis ardentior, nullum ad leviores partis dolores
præsentius remedium. Fidem moror, nam et medicorum filius
wixopus erat. Vale vir clarissime, valeat uxor,
valeat filius, et Troia vincat.

Sonula, & Euboia transiret puluis annos.
Luyd. Bat. 8 May 1720. vii Calend. April. ccccxxviii.

Funeral.
Foribus susponde coronas,
Nam Patri os.

en purissimum

et exco

equum

Ex vaticinio primi
in die

Nobilissimo, amptissimo
doctissimo. Viro D. Constanti-
no Hugino Equiti, Et.
Principi Africano à Jordas

Hagom,

nr. Mark. 20.